

Előfizetési árak:

Egy évre	6 frt — kr.
Fél évre	3 frt — kr.
Negyed évre	1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre	8 frt — kr.

Egyes szám ára 6 kr.

Megjelenik hetenként kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak törfogatáért 4 krajczár.

Ezenkívül minden egyszeri közlés után 30 kr belyegdíj fizetendő.

Nagy és többször közlendő hirdeményeket árkedvezményben részesít a kiadóhivatal.

A „Nyílt tér”-ben közlendő cikkekért soronként 10 kr fizetendő.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT

Ifj. Dobay János szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségben, az előfizetések, hirdetések, nyílttéri cikkek stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT

Szabó Albert könyvnyomdájában.

A francia kormányválság.

Kézdí-Vásárhely, 1887. decz. 9.

(Vége.)

Sadi-Carnot ama szerencsés nagyok közé tartozik, kik a mellett, hogy általános tiszteletet, rokonszenvet keltenek, még puritán jellemmel és igazi szerénységgel is bírnak. Innen van az, hogy összeköttetésben áll mindazokkal, kiket valaha megismert, szeretni tudja embertársait, kik nem egyszer ragadták bőkezű könyörületre; szolgálta a közügyet, a nemzet gyűlését, mint annak kiváló tagja, egyedüli Maecenása.

Pénzügyminiszteri ressortját dicsérőtel viselvé, kitűnő politikájával azt a helyes mederbe terelte; mint Rouvier miniszter mondta a parlamentben, hivatali pályáján egy munkás multat is betölthetetlen őrnt hagyott maga után.

A ragaszkodás, melylyel iránta a reszpublika viseltetett, méltó kifejezést, biznyságot nyert a lefolyt választások alkalmával. Többek között, mi magának Sadi-Carnot elnöknek is megtetszett, az volt, hogy őt, mint köztársaságit, tisztán köztársasági választották. E feletti örömről nyilvánította is, midőn egy képviselőhöz így szólt: „E választásnál az esik a legjobban, hogy csupa köztársasági szavazott reám s a jobboldal egyetlen szavazatára sem kellett igényt tartanom.”

A „Székelyföld” tárczája.

Emlékezés egy szegény asszonyra.

Valahányszor temetést látok, mindannyiszor elfog a szomorúság. Hajh! mert egykor régen én is voltam keserves olyan temetésnél, a hol több volt a halott, mint a gyászoló közönség.

A dálnoki temetőben december 6-án tetek egy koporsót s abban egy öreg asszonyt a sirba. A fejfájára ezt írták: Szabó Zsuzsa. A sir egyszerű gödör, a koporsó egyszerű fenyőfa volt, s az emberek, kik azt körülállták, szintén egyszerű emberek voltak, kiknek könnyeit meg lehet látni az ők szemében. Vajjon mi könnyezni való lehetett annak a koporsóba fektetett asszonynak a során, a ki szegény volt és a ki rég tehetetlen volt? Siratták benne a jót, a nemest, az igazságot, hogy ezt elvesztették. Hiszen a kidőlt gyümölcsfát nem a kergéért sajnáljuk, hanem a gyümölcseért, melyet nem hozand nekünk többé.

Az egyszerű emberek keservébe belevegyl az én szomorúságom is; hiszen a jók közül való volt, a ki örökre elmúlt; rokonom volt, a kit szerettem és a ki halála órájában is rám gondolt.

Elmondok két esetet ennek a szegény

A mint e szavakból következtetni lehet, jövőben a köztársaságiak jobban tömörülhetnek, mintegy védve lesznek a nem eléggé okadatolt támadásoktól, jobban mondva szónok népektől, kiknél Demosthenes és Ciceo művészete buján terem, kik kivégezték az ékes-szólás mesterségének minden iskoláját; elveiket, mik a nemzet boldogítására alkalmasak, mik a nép természetéből, lelkiéletéből folynak, általánosíthatják.

Sadi-Carnot francia köztársasági elnök elég erős a végzetesen domináló viszonyokat eloszlatni s a helyett olyanokat léptetni életbe, melyek hivatva lesznek az ohajtott békét és közös jóllétet mindig jobban promoveálni.

Ennek kimondásánál jöllehet latba vettük ama körülményt is, hogy az új elnök internacionális politikája ismeretlen, mégis az uralgó viszonyokból, magának az elnöknek előéletéből következtetve, hisszük, hogy egyik főtörekvése az lesz, hogy az ország szabadsága, alkotmánya és államformája megóvassék, nemzetének tekintélyét pedig kifelé úgy emelje érvényre, mint azt a legjobb szándékkal kívánni lehet.

S Z E M L E.

(—) A képviselőház utóbbi üléseiben elfogadta a bor-, hus-, csukor- és sör-fogyasztásról szóló törvényjavaslatot. E szerint a bor- és csukor-fogyasztási adó 50%-kal, a sör 100%-kal, a fővárosban a huszfogyasztási adó

25%-kal, s a gyümölcsmust-fogyasztási adó 1 frt 20 kr-ra emeltetik. Az ellenzék hevesen megtámadta a javaslatot, de végre is a többség megszavazta, mert az előadó statisztikai adatokkal s a külföldi példák alkalmazásával bizonyította, hogy a jelzett cikkek más országban még nagyobb adóval vannak terhelve, s hogy e cikkek még nálunk is bírnak meg adót.

A képviselőház decz. 10-iki ülése nagyon viharos volt, mint mindig szokott lenni, ha Ugron Gábor beszél; ezúttal nem csak beszélt, hanem interpellált is. Kérdezte a honvédelmi minisztert, hogy ismeri-e az okokat, melyek a honvédségnél alkalmazott altábornagyok tömeges nyugdíjazását előidézték. Mert az csaknem hihetetlen, hogy egyszerre kérték volna Dobay, Benkő tábornokok, Maríassy, Görgey, Ghyzo, Hollán és Henneberg altábornagyok a nyugdíjazást. Mindenfelől az hangzik, hogy ezeket azért kellett nyugdíjazni, — mondá — mert hadtestek vezetésével nem lehetett megbízni. Báró Fejérváry válaszában kijelentette, hogy az illetők saját elhatározásukból nyugdíjaztatták magukat, és hogy honvédtábornokokat ne lehetne hadtestparancsnokokká tenni, az nem áll.

A háború szele.

(—) Mig a „Njól értesült lapok” különféle oldalról ha nem is teljesen bizonyos, de mégis legalább egyelőre megnagyító hirtet hoznak, hogy a muszka urak még sem akarnak a mi hazánkba szórakoztatni kirándulást tenni, s az egész nagy garral hirdetett határszéli összpontosítás csak gyermekjáték, tréfálkozás: addig Brassóban az a hír érkezett, hogy tegnapelőtt 14 wagon ágyu érkezett Predealon át Bukarestbe Berlinből. Mi ez? Hiszen — ágyukkal nem legyeket szoktak lődözni, aztán — nem hiszik, hogy a szomszéd Romániának is kedve kerekedett volna valamerre harci sétát tenni? Szél fuvatlan nem indul; ezek is jelentnek valamit!...

Az európai sajtóban is ujabbban valamivel nyugodtabb hangulat tükröződik vissza, de a politikai helyzet még épséggel nincsen

asszonynak az életéből példaképpen a rokoni szeretetnek és lelki nagyságnak.

Az 1848-ik év sok virágzó családra ráadta a gyászruhát. Némely családöt úgy eltemetett, hogy még az sem maradt, a ki gyászruhát öltön utána. Városokban, falvakban szakadatlanul szóltott a harang, siró hangon hirdetvé az emberiség pusztulását. Az emberek arcza megfeketedett, azután egymás mellé feküdtek: igaz és gonosz, barát és ellenség, jelöl a halál kiengesztelő szellemének.

Utazott a halál s lekaszált mindenkit, a kit útjában talált. Ez volt a cholera. Az emberek, kik a lesújtott áldozathoz közel voltak, elszaladtak onnan erdőre, mezőre, idegen helységebe, s a kik otthon maradtak, azok bezárkoztak szobájukba, bedugták orrukat és szájukat kámforos keszkenővel, imádkoztak és reszkettek, mint a kik félnek az Istent és az ő hatalmát. Nem volt akkor senkinek testvére, ismerőse, jó barátja. Az öröklő hagyott vagyont sem kapkodták el az emberek a halál órájában, mint mások szokták, hanem hagyták jobb időkre, biztosabb napokra.

Az én családomra is lesújtott a halál az ő kegyetlenségével. Hétfőtől szombatig délig hétszer mentünk a temetőbe: én, — a hat éves gyermek, — egy két éves testvérem és az a szegény asszony, a kit december 6-án

tettek le a sirba. Hétszer egymásután mindennap kikísértünk egy fekete koporsót az udvarunkról a temetőbe s azokat egymásra raktuk egy gödörbe. Aztán megsirattuk őket hárman, de csak hárman. Idegen könny nem vegyült a miénk közé. Attól a láthatatlan ellenségtől mindenki félt, csupán mi hárman nem féltünk. Én és testvérem nem féltünk, mert nem ismertük azt az ellenséget; de ő ismerte és mégsem félt tőle, pedig neki férje és gyermekei voltak.

(Milyen jó szíve lehetett és mennyire bizhatott az ő Istenében, hogy a testvéreért és ennek családjáért beleült a halálba!)

Mikor már nem volt senki, a kit kikísérni vagy a kitől elbucsuzni lehetett volna, akkor megfogta a kezünket és kivezetett az apai ház kapuján. Azóta vissza se tértünk oda. A házunk összeomlott, a testvérem elment szülőink után, az én hajóm pedig azóta ide-oda hanykodik az élet tengerén. „Hol áll meg egykor? nem tudom.”

Fiatall asszony volt akkor, egészséges, kellemes, de nem hódító arcuzal. Az ő szépsége a lelkében volt, a mi nem kellett az urának, hanem kellett olyan, mely az arcon virít. Belebottlott és beleszeretett egy másik ifjú asszonyba és ezzel fel volt dula a család élet boldogsága. Szabó Zsuzsa azt mondotta az ő urának: vagy én, vagy ő; ez meg azt mondta rá: ő és nem te. Ezzel aztán

tisztázva, a feszültség még mindig tartós. S ha e feszültség okait kutatjuk, akkor emlékeztünkben újra felmerül Salisbury lordnak ama találó megjegyzése, hogy Európában jelenleg a háboru veszélye nem az egyes államok fejének és kormányának akaratából, hanem inkább a népség tömegeinek gyakran rossz irányba terelt szenvedélyes nemzeti érzületéből ered. Ez mutatkozik Oroszországban, hol a mindenható czárnak nagy küzdelmébe kerül az előzetes censura alatt álló sajtót féken tartani; ez mutatkozik Franciaországban, a hol gyilkos kéz emelkedik amaz államférfiu ellen, a ki bátran útjába áll a rossz irányba terelt szenvedélyes nemzeti érzületnek. Már több ízben említettük és újra ismétéljük, bármennyire külön utakon haladónak látszik is az, a mi Oroszországban és a mi Franciaországban történik: végső törekvéseikben ugyanegy cél felé tartanak.

A bécsi katonai tanácskozáshoz a „Fromdenblatt” a következő communiquéé közli:

„A közelebb lefolyt katonai tanácskozáshoz megjelent különböző közlemények oly sokféle alakban láttak napvilágot, hogy az egyéni fantázia erős működése mindenki előtt nyilvánvaló lett: egyes lapok már oly jelentéseket is hoznak, melyek szinte jegyzőkönyvi pontossággal sorolják fel az egyes résztvevők nézeteit. Ha a tárgy nem volna oly kiváló fontossága, ugy ezt az élvezetet bizonyára nem zavarónak meg, de így, fájdalom, kénytelenek vagyunk — bár ezt már ezelőtt is többször megtettük — ujjal is kijelenteni, hogy a tanácskozás menetéről authenticus adatok sehogysem kerülhettek a nyilvánosság elé. Különben azt hisszük, hogy e megjegyzéseknél jobban megörzi a katonai konferenciát mindennemű kíváncsiságtól, vagy combinációtól az ügy komolysága s ama hazafias kötelességérzet, melyet a jelen pillanatban mindenkitől jogosan elvárhatunk.”

A vasember. Bismark birodalmi kancellár decz. 10-én hirtelen rosszul lett, de betegsége csak rövid ideig tartott.

felültek a szekérre ketten, elmentek a papszékre ketten és együtt laktak egész a végleges elválásig ketten, a nélkül, hogy az a megbántott asszony ezen kérdés miatt egy haragos szót is szólott volna az urának. Nála a fájdalom fája visszahullatta gyümölcsét a gyökerére: a szívbe.

(Asszonyok, ifjú asszonyok, a kik férjeiteket szeretitek, tudátok-e a lemondásnak ilyen példáját adni?)

A harag, gyűlölet vagy egyéb nemtelen indulat ismeretlen volt előtte, de a néma könnyhullatás nem. Hiába! az emberi szívnek könny a vércseppje, s ha vérzik a szív, kell, hogy cseppjei is hulljanak.

Hat éven át voltam gondozása alatt és soha haragját, indulatoskodását nem láttam; pedig bizony mondom, nem ismerte sem a „Finom Társalgó”-t, sem az „Illem”-et, sem pedig egyéb szelidítő műveit a modern világnak. Az ő művelődésének kutforrása a biblia és a zoltár volt. Ezekből merített ő hitet az Isten és szeretetet az emberek iránt. És mind a kettőből bőven merített.

Vajjon az ő szelid lelkét hova ülteti Isten az ő mennyi birodalmában? Azt hiszem, a szentek vagy a vértanúk közé.

Megérdemli, mert hű volt; megérdemli, mert szeretett.

Szabó Pista.

Oroszországból. Pétervári tudósítás azt konstatálja, hogy az orosz közvélemény nem ad hitelt a kormánykörök azon magyarázatának, hogy az orosz lovassapatokat csak a takarmányozás megkönnyebbítése végett összpontosítják a határon Oroszországban határozottan ellenséges érület uralodik Ausztria-Magyarország iránt. Állítólag a csár megbántottnak érzi magát Kálnoky gróf és Tisza Kálmán Bulgáriát illető nyilatkozatai által.

Merénylet Ferry ellen. Franciaország addig kacsingatott Muszkaország felé, míg a nihilista jelenetek oda is érkeztek. Ferry ellen merényletet követtek el. Az eset következő: Ferry a kamarában volt. Ott, valamint Goblet, kit szintén megakartak löni, névjegygyel a társalgó-terembe hívták. Goblet nem ment, de Ferry igen, szerencsétlenségére, mert mihelyt belépett a terembe, egy Aubertin nevű rögtön rálőtt a száj háromszor ismételte. A lövés talált, bár nem veszélyesen. Midőn lőtt, ezt kiáltotta: „Eljen Oroszország! Én lotharingi vagyok, kötelességet teljesítettem.” A tettest elfogták.

Franciaországban nagy a zavar. Nemcsak Grévy nem tudott kormányt alakítani, hanem Carnot sem tudt semmire menni. Először megbízta Fallierest, de ez ellen a szélsők erősen kikelték. Ekkor Goblet hívta meg, de ennek cabinetjébe sem Ribot, sem Richard nem lépett be. A radicalisoknak az a terve is kiderült, hogy azért akarták Sous-siart eltávolítani, hogy Boulanger legyen Páris katonai parancsnoka. Carnot legutóbbára újból Fallierest hívta kormány-alakításra, ki decz. 11-én az elnöknek kijelentette, hogy kormányt alakítani lehetetlen és a megbízást el nem fogadhatja.

Titkári jelentés.

(A háromszék megyei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet folyó évi deczember hó 4-én tartott közgyűlése elé terjesztette Erdélyi Károly titkár.)

Tisztelt közgyűlés!

Ismét egy év folyt le a mulandóság tengerébe, és én azért állok itt, hogy háromszék megyei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézetünk működéséről a lefolyt évre vonatkozólag a t. közgyűlés elé jelentést terjeszsek. Egy év az örök léthez képest ugyan elenyésző semmi; de annál több a rövid emberi élethez viszonyítva; s a becsületos kitartó munkásság annak keretében is nem csekély eredménnyel jutalmazza fáradozásunkat. Örömmel jelenthetem, tisztelt közgyűlés, hogy ezen év is számos kétségbevonhatatlan bizonyítékot szolgáltatott arra nézve, hogy intézetünk az egészséges irányban való fejlődés útján biztos léptekkel a megállapodás nélkül halad előre. E körülmény minket egyfelől a megelégedés és a jövő iránti megnyugvás edes érzetével tölt el; másfelől pedig azon reményre jogosít, hogy intézetünk eredeti rendeltetésével és hivatásával járó feladatát hova-tovább mind teljesebb mértékben fogja megoldani.

Köztudomású dolog, hogy intézetünk jó hírre egy itt e városban, valamint a vidéken meg van alapítva. Ennek kifolyása az, hogy mindegyre szaporodik a bejáró növendékek száma, és mi örömmel látjuk, hogy ezen intézet némileg pótolja városunkban a felső leányiskolát, vagy legalább kevésbé érezhetővé teszi annak hiányát. Múltán büszkő lehetünk, tisztelt közgyűlés, erre az eredményre, mely a mai haladó kor igényeihez mért tapintatos vezetésnek és az intézetben meghonosított helyes rendszernek köszönhető.

Mindezt az elismerés koszoruját már rég megadta a közvélemény azoknak, a kiket megillet. Elmulaszthatlan, kedves kötelességet vélek teljesíteni, midőn a közvélemény tolmácsának szerepére vállalkozva, az érdem iránti elismerést e helyen is kifejezésre juttatni megkísérlem.

Midőn humán intézeteinkről van szó, egy név említettik mindenütt és mindnyájunk által a valódi meleg tisztelet, benső hála és őszinte lelkesedés hangján. Enagya becsült név intézetünk feunkölt szellemű megalapítójának és lángbuzgalmú elnökének, br. Szentkereszty Stephanie ő méltóságának a neve. Neki vagyunk első sorban és mindenkéül főként örök hálára kötelezve nemcsak azért, hogy árvaleány-nevelő intézetünket megalapította, hanem azért is, hogy azt oly bámulatra méltó erélylyel, buzgósággal, tapintattal és bölcsességgel kormányozza,

Másod sorban említem az intézet igazgatóját, a ki hivatását felfogva és teljesen annak élve, egy reabizott árvák nevelése és gondozásában, valamint a kezén megforduló intézeti ügyek elintézése körül kiváló szakértelmet és dicsőeretes buzgalmat tanusított.

Továbbá meg kell emlékeznem az intézeti iskolaszékéről s főként annak tevékeny, buzgó elnökről, tiszteletes Székely János urról, ki mint mindig, egy a lefolyt évben is éber figyelemmel örködött az intézetnek nemcsak tanügyi, hanem általában összes szellemi és anyagi érdekei fölött. E mellett pedig elnök báróné ő méltóságának mindenkor készséges tanácsadója, egy szolván jobb keze volt.

Mulasztám a következők el, ha meg nem emlékezném a kezelebizottságról is, mely az intézet ügyeinek vezetésében folyvást meglegeklődést tanusított.

Ezek után áttérek az intézetünk lefolyt évi életében fölmerült jelentékenyebb események és foganatosított kiválóbb intézkedések fölörölására, megemlítvén előbb, hogy a múlt évi október hó 24-én tartott rendes közgyűlés óta volt egy rendkívüli közgyűlés f. évi jun. 12-én és három kezelő bizottsági gyűlés, és pedig az első f. évi január 9-én, a második június 12-én, a harmadik november 25-én.

E gyűléseken a folyó ügyek tárgyalattak és nyertek az intézet érdekeinek megfelelő elintézését.

A figyelemre méltóbbak a következők:

a) Az alapszabályok módosítottak.
b) Hankó Iván a jegyzőségről lemondván, helyébe Gyöngyösi István választott meg.
c) A székely művelődési és közgazdasági egylet megkeresetteit segélyért, mely lépésnek 100 frt lett az eredménye.

d) Ő Felsőének a királynénak, intézetünk legmagasabb védasszonyának születésnapja alkalmából egy az intézetben készült diszes táplószőnyeg küldetett. Hasonlóképp egy szőnyeg küldetett az intézet egyik legnagyobb jöttévéjének, Trefort miniszter ur ő nagyméltóságának is.

e) Közdi-Vásárhely városnak számos jótéteményeiért felajánlatott azon jog, hogy az intézetben időről-időre egy árvát elhelyezhessen.

f) A múlt év őszén az intézet részére a megye 32 községében gyűjtés eszközöltetett, melynek eredménye a költségek levonásával pénztárékban 117 frt 20 kr lett.

g) Az intézet tanerőinek nyugdíj-ügye rendeztetett.

h) A helybeli róm. kath. hitközség tanácsa megkeresette az iránt, hogy az intézeti róm. kath. vallású növendékek részére a temetőben egy sírhelyet díjtalanul engedjen át. E megkeresésnek kedvező eredménye lett.

i) A karácsonyi ünnepély a múlt évben is megtartott az intézetben, szokott módon és sikerrel; mely alkalommal az árvák részére több rendbeli adomány folyt be.

j) Abod Juliánna, ki férjhez menván, el-távozott, visszavétezt az intézetbe a gépkezelés tanítására és előbb élvezett fizetése részére utalványoztatott.

k) Az intézet összes épületei biztosítottak 7950 frt erejéig 12 évre, évi 27 frt 8 kr díjért, oly képen, hogy a 12 évből az első és utolsó év díjmentes.

l) A növendékek hiányos gyászruházata, hogy az intézeti alap ne terheltesse, gyűjtés útján egészítette ki. A gyűjtésre tiszteletes Székely Jánosné és id. Tóth Istvánné urasszonyok voltak szívesen vállalkozni.

m) Intézkedés történt, hogy a görög kath. vallású intézeti növendékek is részesüljenek saját lelkészük által vallásoktatásban.

n) Potsa József főispán, Forró Ferencz kir. tanácsos, volt alispán, br. Apór Gábor jelenlegi alispán és Horváth László volt megyei főjegyző urak az intézet körül szerzett érdemeik elismerésül a kezelő bizottságba tiszteletbeli tagokul választattak.

o) A helybeli takarékpénztárhoz kérvény intéztetett, hogy az intézetnek ott elhelyezett tőkepénzei után 6% kamatot adjon.

p) Hadházi Juliánna családitanítónő jövedelméből állomást nyervén, Szabó Anna ipartanítónő pedig férjhez menván, az intézetből eltávoztak. Előbbi helyére Kósa Mari, utóbbi helyére pedig Gyárfás Borbála volt

intézeti növendékeket alkalmazta az iskolaszék a kezelő bizottság jóváhagyásával.

A legmagasabb figyelem örvendetes jeleként vagyok bátor megemlíteni, hogy ő felsége a királyné a kezelő bizottság által felterjesztett névnapi üdvözlétét főudvarmester által táviratilag kegyes köszönetét nyilvánítani méltóztatott.

Örömmel regisztrálom azt is, hogy a földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter ur ő nagyméltósága f. évi. márczius 1-én 6712 sz. alatt az intézet részére 600 frt államsegélyt kegyeskedett utalványozni.

A többi jötevők között első helyen emlékezem meg intézetünk legmagasabb védasszonyáról, a királyné ő felségéről, a ki az érdemsorozati kimutatás felterjesztése alkalmából ezen évben is 100 forintot kegyeskedett utalványozni.

Elnök báróné ő méltósága is, eddigi nagylelkű szokásához híven, az intézet érdekében sajátjából elköltött 130 frt 47 kr nem kívánta visszatéríteni, hanem átengedte alapítványul az intézetnek.

Gróf Mikes Benedekné ő méltósága, ki már a megelőző években is oly számos jelt adá intézetünk iránti meleg érdeklődésének és nagylelkűségének, ez évben 3 öl tűzfát kegyeskedett ajándékozni.

Az intézet jötevői között szerepel még Lyka Dóme ur, Bereczk város volt országgyűlési képviselője, ki a könyvtár részére 25 frtot adományozott, és Roth Mór helybeli lakos, a ki szíves volt három növendékünknek a paplanvarrást betanítani s ez által intézetünkben ezen iparágat meghonosítani.

Megemlítendőnek tartom még, hogy a múlt tanévben ipariskolai tandíjából 394 frt 50 kr folyt be intézetünk pénztárába, mely körülmény az ipari szakosztály látogatottsága mellett bizonyít. Ezzel kapcsolatosan megemlítem, hogy intézetünkben megvan honosítva az iskolai takarékpénztár intézménye is. A növendékek eddigi összes betétele 317 frt 50 kr-ra rug. Egyébiránt ezen dolgokról az igazgatói jelentés tüzetesen fog szólni.

A jövedelem gyarapítására befolytak az alapvagyon kamatain, az állami segélyen, a gyűjtés útján összehozott és egyéb önkéntes adományokon kívül a folyó évi január 29 én rendezett bál 162 frt 85 kr tiszta jövedelme, mely összeg a megjelent intézeti évkönyv kiadási költségeinek fedezésére fordított; továbbá a Kőkösből néhány lelkes hölgy által rendezett estély, mely 12 forintot jövedelmezett.

Vajha a kőkösi hölgyek szép példája megyénk minél számossabb községében követésre talál! Anyuival is inkább ohajtanád ez, minthogy a vallás- és közoktatástügyi miniszter ur ő nagyméltósága az állam kedvezőtlen pénzügyi viszonyaira való tekintettel az utóbbi években kintalt 2000 frt segélynek felét tőlünk megvonni kénytelen. Intézetünk ennek folytán arra lesz utalva, hogy az államsegély megvonása által keletkező hiánynak nagyon is érezhető hatását részint a legszélőbb határig menő takarékoszággal, részint pedig a társadalom segélyének nagyobb mérvű igénybevitelével ellensúlyozni törekedjék.

Ezzel, tisztelt közgyűlés, végére jutottam jelentésemnek, mert egyebekről, miket az ismétlésnek kikerülése tekintetéből jelentésem keretében be nem foglaltam, pl. az intézet beléletéről, a háztartásról, a fegyelméről, a tanmenetről, a vizsgálat eredményéről és a vagyoni állásról az igazgatói, iskolaszéki és pénztárnoki jelentések útján a tisztelt közgyűlés bő értesülést szerezhet.

Kérem a tisztelt közgyűlést, hogy jelenlétem tudomásul venni méltóztatassék.

Uti jegyzetek.

(Montreux-tól Budapestig.)

Báró Szentkereszty Irene-től.

(Folytatás.)

Páduában van egy érdekes terem, mely a világ legnagyobb termének állítatik. Látható benne egy óriási nagyságu trójai fa-ló. Szép a páduai Szt. Antal sirja és szépek Pádva templomai is.

Még az nap estére megérkeztünk a világ-hírű vízi városba, az oly eszményi szépségű, gyönyörű, elbájoló Velenczébe. Az indóház-tól kevés távolságban levő kikötőcskénél várt a gondola. Miután gondolásunk pár nyájás szóval zengtetes olasz nyelven üdvözölt, négyen — még egy egyen volt csak kivülünk — beszállva, csakhamar elénk került Velence fényárban és szép vizében mintegy uszva, kétszeresen. Fivérem egy ismerősének köszönhetjük, hogy azon kérdésre: hová akarunk szállni? a fenti ur tanácsára a „Luna” vendéglőt nevezvén meg, eltért gondolásunk a „Canale Grande”-ról, elhagytuk a fényárt holmi sötét kis utcába térve, a „Luna” előtt kikötötte sajkáját. Oh, jaj! Este még hagyján volt; a rossz étek is izlett, mert megéheztünk. Az olaszthoni borzasztó zsemle-féle itt már a nevét (ehetetlen) méltán kiérdemelte.

Lefeküdtünk; álmos szemünk csak félig-meddig méltatták figyelemre ezen barátság-talan lakást. Szegény nővérem rendszeretete itt sem akarván pihenőt tartani, míg kissé nem kutat, nem vizsgálgat, itt-ott egy-egy nemét találta fel a rendtelenségnek s főleg tisztátalanságnak. De én álmomra hajva bus fejemet, azzal vigasztaltam magamat, hogy holnap bizonyára barátságosabb szobát kapunk, hol kilátásunk lesz majd a „Canale Grande”-ra. Mit tudtam én, hogy ezzel ellenkező irányban, ezen kis fészekbe beillesztve, nem láthatjuk meg azt? Oh, te hold, „Luna”! — kiálték én is fel, midőn reggel fivérem egyesítve panaszeit a mieinkkel, hárman lamentáltuk keresztül a silány első reggelit. „En megyek el innen” — fakadt ki nővérem. „Csak nem maradunk itt! Még az kel-lene!” Fivérem pedig hibáztatta barátját, miközben olyan igazán szolgálóforma szobaleányok jövése-menése egészítette ki merőben ezen desperatus helyzetet.

Utra is keltünk; kerestünk más hotel-t. Eleget vallattok a tulajdonos: hova parancsolunk menni? ő küld velünk vezetőt sat.: feleltem neki röviden egy „Grazie”-t (köszö-nöm) s indultunk. Uközben a gondolás már felvilágosított, hogy a signorinákat (urnőket) félrevezették, a „Luna” silány vendéglő s elvitt a három legelső vendéglő elé.

Egészen más érzés fogta el az embert, midőn azon piszokfészekből kiszabadulva, a Canale Grande legszelebbi folyamán át egy-egy nagy, kellemes külsejű, verandákkal ellátott épület elé vitt kis gondolánk.

Rövid idő alatt sok szobát megtekintve, egyik legelső hotelben vettünk ki egy szép nagy tágas szobát, melynek magas üveg-ajtaja verandára nyílt. Onnan belátható volt az egész tulsó sor; szemben a gyönyörű „Maria della Salute” nevű kerek kupolájú templom. Fivérem mellettünk vett egy kisebb kedves szobát.

Második reggelinket déli 12 órakor már ott költöttük el s boldogoknak éreztük magunkat.

Hisz a „Luna” talán nincs is Velenczé-ben! Valóban ez volt első gondolatom, midőn szemeim nem győztek eléggé gyönyörködni azon felséges képben, melyet verandánkról láttunk. Az olasz közmondás jutott eszünkbe: „Dolce far niente.”

A ki a semmittevés édes voltáról akar meggyőződni, ha Tamás benne, — a mi nem is osoda a mi éghajlatunk alatt — Velenczé-ben hívó lesz belőle. Meggyőződünk erről különösen délután, midőn egy kedves kis gondolat bérelve, annak puha vánkossaira hátradőlünk s így siklottunk a tenger sima tükrén tovább, tovább. Ez ember mindig csak a tenger vizén ohajtana uszni és semmit sem tenni. Nem osoda, ha az olasz tanyává lesz. Édes hona készen tárja fel előtte déli növényeit, izletesebbnél izletesebb gyümölcsöket, melyek szomját és éhségét egyaránt eloltják. Miért mit is dolgoznának tehát? Kifekszik még a Lazzaroni (koldus) is Olasz-hon déli városaiban a víz partjára s ott sütteti rongyokba burkolt testét a nap égető hevével. Ő hozzászokott; őt a kábitó meleg nem zavarja. A járó-kelőknél folyton kiabálja kéré hangon: „Un pie colo monets si vi piace.” (Kérek egy kevés apró pénzt.) Ezen pár szó kiejtése képezi — kezének folytonos kinyújtása mellett — összes foglalkozását.

(Folytatása következik.)

Szinészet.

Gy.-Szítmiklós, 1887. decz. 6.

Völgyi O. József meglehetősen pártfogás mellett mindig telt házak előtt tartja előadásait.

Deczember 3-án „Moor Károly” 5 felvonásos dráma adatott elő Schillertől. Az előadás sikerült volt. Völgyi (Ferencz) és Rajz Ödön (Károly) osztottak ez estén a közönség elismerésében. Csak azt nem tudjuk fel fogni, hogy miként került a francia Mar-seilleise ének e német darabba.

4-én adatott „Mátyás király az igazságos” cz. tündéres néprege. Jó mulattató darab volt. A kis gyermekek arca örömtől ragyogott a sok szép tündér látásán.

6-án „Arany halak” című kedélyes vig-játék került színre jó előadásban, melyért valóban elismerést érdemelnek a szereplők, mert élvezetes estét szereztek a közönségnek. Ezen előadás egyike volt a legsikerültebbeknek. A főbb szereplők: Némethy Lila, Rajzné, Völgyi, Albisi, Rajz és Hilley a közönség tetszését teljesen kiérdemelték, Mar-kó Emília is jó lett volna, ha a tulságos sok pirosítóval, melylyel maszkírozta magát, el nem rontja a hatást, melyet játékaival előidézett.

Közelebb, mint értesültem, Völgyi igaz-gató több ujdonsággal szándékozik meglepni a színezetet mindjél lelkesebbé s áldozni tudó közönséget. Jól teszi, legalább eltávo-zásakor jó emléket fog maga után hagyni.

A közönség érdekében Völgyi igazgató figyelmébe ajánljuk a következő esetet: Megtörtént s folytonosan gyakorlatba van véve több színész által, hogy mikor szere-pük nincs, eljőnek a színpadra ők is színelő-adást látni; ez mind helyes s ez ellen kifogásunk nincs, hanem igenis az ellen felszó-lalunk, hogy a színész fel legyen jogosítva arra s szabad legyen neki a közönség között alkalmatlankodni s tetszése szerint egy este 5-6-szor helyet cserélni. Reméljük, ezen ügyben az igazgató jóvőre, a kellemetlenség kiküldése végett, erőlyesen intézkedni fog.

Tudósító.

Felhívás.

Régi szép szokás szerint e város és vidéke nemes-szívű közönsége az „Erzsébet” árva-leány-nevelő intézet árvái és a „Stephanie” menedékház öregei számára karácsonyi aján-dékokat szokott küldeni. Ez a szép szokás, mely a keresztényi érzések szép nyilvánu-lása volt, a szegény árváknak és aggoknak sok tiszta édes örömet szerzett s a szeretet vallásának e magasztos ünnepét mindig em-lekeztetéssé tevő elöttük.

Tisztelettel kérjük fel e város és vidéke nemes-szívű közönségét, hogy áldozataikat ezuttal is hozzák meg.

A kegyes adományok alóli alelnökökhöz intézendők.

Kézdí-Vásárhely, 1887. decz. 12.

Id. Tóth Istvánné, Özv. Pap Andrásné,
árvah. h. alelnök. menh. alelnök.

Külömfélék.

— **Időjárás.** A tél végre valahára beköszön-tött. A mult héten lehullott temérdek eső után fehér köpenyvet öltött a természet, elfödén azt a feneketlen sártengert mit November uram összegyűjtött. Fényes hideg napok állottak be, s fekete sárhoz szokott szemeknk úgy tudnak gyönyörködni a hó tiszta csillogó fehér színében! Az áldás ugyan kevés volt, a lehullott hó alig volt elég be-takarni a földet, hanem a mi éghajlatunk alatt nincs okunk félni, hogy nem kapunk többet. Addig is halál a hizott sertések fe-jére, mert disznótor nélkül ugy sincs tél!

— **Az Erdélyrészi Magyar Közművelődési Egyesület Kézdí-Vásárhely városi választmánya** ez évi rendes közgyűlését deczember hó 18-án (vasárnap) délután 2 órakor a tanácsház dísz-termében fogja megtartani, melyre az ala-pító, rendes tagokat és minden városi polgárt tisztelettel meghív az elnökség.

— **A kézdívásárhelyi kereskedő ifjak társulata** egy az önképzésre irányuló igen szép és ne-mes elvet létesít meg az által, hogy kebelé-ben dal- és zenekört alakított, mely által a hasznost a széppel igyekszik összekötöni s ez által szabad teli estét eltölteni. Biztos értesülésünk szerint a társulat derék elnöke, Fejér Antal kezdeményezésével és az ifjuság lelkes pártolásával a tél folytán hetenként szombaton felolvasó estélyek fognak tar-

tatni, melyeknek megtartására a város derék tanítói karát igyekezik megnyerni az elnök-ség. Így a folyó hó 17-iki (szombat) estén 8 órakor a közs. leányiskola helyiségében „Az ember és a nagy természete” czímmel Gyöngyösi István felső-népiskolai tanár fog felolvasást tartani. Ezen esté-lyek, mint tudjuk, a nyilvánosság jelle-gével bírván, azokon vendégek is szívesen láttatnak.

— **A háromszékmegei „Erzsébet” árva-leány-nevelő intézet** kezelő-bizottsága Kézdí-Vásár-helyt a tanácsház dísztermében 1887. decz. 27-én előképeket és 1887. decz. 28-án táncz-vigalmat rendez. A rendező-bizottság elnöke Br. Szentkereszty Stephanie. Rendező Do-bay János. Szereplő hölgyek: Fejér Pepi, Jakab Katinka, Kőnczei Anna, Kőnczei Irén, Nagy Ilona, Szentpétery Mariska, Székely Málna, Székely Margit, Szöcs Etelka. Urak: Alberti Albert, Benkő István, Csiszár Pál, Csiszár Sándor, Hosszú Béla, ifj. Jancsó Mózes, Kun Béla, Szenkovics Jenő, Török Fál, Török Sámuel. Gyermek: Jakab Bea-trix, Nagy Irma, Pünköszt Zelmá, Székely Katinka, Tóth Ilka. Kezdeté mindkét elő-adásnak este fél 8 órakor. Belépti díj: sze-mély-jegy egy estélyre 1 frt, két estélyre egyszerre előre váltva 1 frt 50 kr; család-jegy egy estélyre 3 frt, két estélyre együtt előre váltva 5 frt. — A deczember 27-én tartandó előadás műsora: I. Előképek.

Jelenetek a Megváltó születése idejéből. 1. kép: A jóslat. A fogságban levő zsidók-nak egy égi jelenés adja tudtára, hogy a próféták szava beteljesül s születni fog egy-koron Dávid nemzetségéből egy férfi, ki Izrael népét megszabadítandja. 2. kép: Szűz Mária előtt az angyal megjelen és szól neki: „Üdvöz légy, Mária! Az Ur vagyon veled és te áldott vagy az asszonyi állatok között.” 3. kép: A mint a pásztorok juhaikat őriznek vala a pusztában, egy angyal jelent meg elő-tük, hirdetvén, hogy megszületett a Megváltó Betlehem városában. 4. kép: A keleti bölcsek tisztelegnek a Megváltó bölcsőjénél. 5. kép: A betlehemi gyermekek meggyilkolása s Krisztus urunk menekülése Egyiptomba. 6. kép: Meghalt az emberiségért. 7. kép: Az angyalfia. 8. kép: A karácsonfa. II. Hang-verseny-részek: 9. Felolvasás a 2. és 3. kép között Szabó István ur által. 10. Szavaltat a 4. és 5. kép között Szentpétery Mariska k. a. által. 11. Vegyes quartett; a 8. kép után elő-adják az előbbieket. Az előképekhez az ének-kíséretet a kézdívásárhelyi tanítói dalkör, a zenét műkedvelőkből és zenészekből össze-állított vegyes zenekar és orgona, az angya-lok karát a működő hölgyek adják. A képek különböző színű görögtüzzel lesznek vilá-gítva. Deczember 28-án tánczvigalom. Jel-szó: egyszerség!

— **A gyergyószítmiklósi gyermekjáték-készítő tanműhely** kiállítása folyó hó 6-án megnyit. A tárgyak egyik tanteremben csinosan és izlősen vannak kiállítva. A nagyválaszték mindenféle gyermekjátékok megismerésére valóban élvezetettel tölti el a nézőt. A kiál-lítás egész a karácsonyi ünnepekig tart. Ezen legalkalmasabb karácsonyi ajándéko-kat ajánljuk a székely ipart pártoló szülők figyelmébe.

— **A gyergyószítmiklósi kórosolya-egylet** évi rendes közgyűlést folyó évi deczember hó 18-án délután 2 óráról kezdődőleg fogja megtartani.

— **Későbbre tett hadkötelezettség.** Mostanáig tudvalevőleg mindenki abban az ében lépett a hadkötele sorba, a melyikben életének 20-ik évét betöltötte. Nemsokára ez máskép lesz. Fejérváry Géza báró, honvédelmi mi-niszter ugyanis, a képviselőház véderő-bizottságának egyik közelebbi ülésén kijelen-tette, hogy oly intézkedés van tervben, mely szerint a jövőre nem a 20 éves hadkötelezet-tek, hanem azok fogják képezni az első kor-osztályt, kik a 21-ik évbe léptek. Vagyis a 20 évesek még nem kerülnek sor alá. Okot erre az új intézkedésre ama sajnós állapot szolgáltat, hogy nálunk a 20 éves fiatal em-berek oly fejletlenek, hogy katonai szolgálatra alkalmatlanok. Hagyják tehát őket még egy évig fejlődni.

— **Kik mentesek a népfőlkölő szolgálat alól?** Fejérváry Géza báró, honvédelmi miniszter, körrendeletet intézett az összes törvényha-tóságokhoz, melyben körülírja, hogy kik mentesek a népfőlkölő szolgálat alól. E sze-

rint a felmentésre igényt tarthatnak tekintet nélkül arra, vajjon a népfőlkölők 1. vagy 2. osztályába tartoznak-e: az egyes miniszteri-umok nélkülözhetetlen hivatalnokai; a köz-ségi és körorvosok közül azok, a kik a 2-ik népfőlkölési osztályba tartoznak; s az 1-ső osztályhoz tartozók közül azok, ha kivülük az illető községben más orvos nincs; az egyetemek, fő- és középiskolák, népiskolák igazgatói, tanárai és tanítói, a mennyiben a tanítás zavaratlan folytathatására elkerül-hetetlenül szükségesek, vagy a 2-dik osztály-ba, vagy az 1-ső osztály ki nem képzett ré-szébe tartoznak; a vörös kereszt-egylet ápoló személyzete; a vármegyékben a fő- és alis-pánok, a főjegyző, a főszolgabírók, a szolga-bírók; városi törvényhatóságokban a polgár-mester, a főjegyző, a rendőrkapitány, a gaz-dasági tanácsos, s a katonai előadó; rende-zett tanácsú városokban; a polgármester és rendőrkapitány; községekben a bíró s a köz-ségi, illetőleg a körjegyző. Ezekon kívül az összes rendőrségi személyzet, a tébolydák igazgatói, orvosai s egyéb személyzete; a kórházak orvosai, osztályvezetői, gondno-kai; a gyógyszerárak főnökei; a vasutak személyzete és munkásai; a posta és táviráda összes alkalmazottjai, a gőzhajótársaságok, az osztrák-magyar bank hivatalnokai; az állami erdőszet, s a pénzügyőrség személy-zete; az egyetemi kórodákat vezető tanárok és tanárségedek; a királyi ügyészek, a tör-vényszékek elnökei, a járásbírók s a nélkü-lözhetlen törvényészéki bírák, s a fegyházak és börtönök személyzete.

— **Véres pisztolypárbaj** történt szomodon délbén a Budapest mellett levő Csepelsziget felső részén. Két sógor: Literáty Ödön orsz. képviselő és Pásztélyi Jenő, állott egymással szemben, s a sors ugy döntött, hogy az utóbbi lett a győztes. A kenyérörök harcában lettek egymásnak ellenfelei. Pásztélyi Jenő vezetője volt Literáty Ödön ügy-vel irodájának, de apró félreértések meg-lazították bizalmas barátságukat, melyet rokoni kapocs is hiába szentesített. Az iroda-vezető megvált főnökétől s önálló irodát nyitott. De megtartotta régi összeköttetéseit. A kicsinyes harag engesztelhetlen gyűlö-lelté mérgesedett közöttük s nem igen válo-gattak a boszúállás eszközeiben. A képviselő-választások idején is nagy ekéséredéssel harcoltak egymás ellen. Mindketten Bereg-megyében léptek fel, hol nagy ismeretségük van, s mindketten arra használták befolyá-sukat, hogy győgysitsek egymás pozícióját. Literáty talált rá módot, hogy ellenfelet visz-szalépsre kényszerítse, s így ő lett a győz-tes, kit a munkási kerület egyhangulag vá-lasztott meg képviselőjévé. A választások lezajlottak, s a végzetes harc tovább folyt a két rokon között, míg végre a napokban élére állították a dolgot. Literáty ugyauis levelet írt sógorának, s elküldötte két meg-hitt barátját, hogy olvassák fel előtte szemre hányó sorait. Pásztélyi sértve érezte magát a levél kifejezése által s nyomban rá pro-vokálta Literátyt. A segédök hasztalan igyekeztek kiengesztelni az elszánt ellenfe-leket; a dolog végre pisztolypárbaj lett. Szombaton állottak szembe az ellenfelek se-gédéik és orvosai társaságában a Csepel-szigeten. A segédök megadták a jelt, Pásztélyi célba vette a képviselőt, a ki folyto-nosan ott állott mozdulatlanul. Végre 30 másodperc elteltével Pásztélyi lött. A mint el-durrant a lövés, Literáty csipőjéhez kapott s leroskad a földre. Az orvosok konstátál-ták, hogy a golyó a medencéjébe furódott. Pásztélyi kibékülés nélkül hajtott vissza a fővárosba. Literáty pedig az Erzsébet-kór-házba szállították, hol három napi szenvedés után hétfőn meghalt, özvegyet és három gyermeket hagyva hátra.

— **Köszönetnyilvánítás.** A kézdívásárhelyi „Rudolf”-kórház ágyalapja javára tekintetes Szabó Mózesné szeszgyárosné urasszony 42 (negyvenkét) forintot szíveskedett adománnyozni. A közügyek pártolásában, segé-lyezésében és anyagi támogatásában mindig elől járó urúnak e nemes tette nem szorul dicsőretek. Fogadjon azonban itt, a nyilvános-ság terén is a kórház-egyletűl igazgatósága nevében ez újabb áldozatkészségéért leg-őszintébb köszönetünket. Kézdí-Vásárhelyt, 1887. decz. 12. Szűcs József kórházi igazg. gondnok, Kovács István ref. s. pap, igazg. jegyző.

RÖVID HIREK.

Széchenyi Pál gr. kereskedelmi miniszter néhány nap óta beteg. Környezete aggódik. — **A temesvári József-kaszárnyában** a napokban három katonára hirtelen meghalt, kilencz pedig kanyaróban megbetegedett. A szegény katonák halálát és betegségét megmérgezett ivóvíz okozta. — **Megdörmálták** a szász királyi család ajándékát, melylyel a pápát akarta meglepni. A biblia drágaköveit ugyanis a postán valahol utközben meglopták s eze-rekre menő értékű drágaköveket cseréltek ki hitványjüveggel. — **Diákzavargások** voltak a na-

pokban Moszkvában, melyek valóságos láza-dássá nötték ki magukat. Az egyetem fel-ügyelőjét és az igazgatót tetteleg bántalmaz-ták. Utóljára is kizakoknak kellett közbe-lépni. — **Firenzében** egy újságíró, valószínű-leg fogadással, bement az ottani állatsereg-letben az oroszlanok ketreczébe. Mikor ismét kijött, a rendőrség elfogta. — **A budapesti népszínház** 322 előadást tartott a mult év-ben. Előadási jutalék gyanánt összesen 16 ezer 414 frtot fizettek; ebből magyar szerzők 10 ezer 608 frtot kaptak. — **131 vadlőtt** állott a napokban a beszerzei kir. törvényszék előtt. Azzal voltak vádolva, hogy több kis-rebrai lakos által bevetett földet feldultak. 114-et elítéltek közülök. — **107 éves** ember él Gyaluban. Azon a környéken különben nem ritkaság a százéves ember. A havasi balzsamos levegő és a Hideg Szamos kris-tály-tiszta vize hosszabbítja meg a havasi lakosok életét. — **A „Pesti Napló”** című fő-városi lap szerkesztését ifj. Abrányi Kornél vette át. — **A dynamit** egy újabb jó oldalára bukkan rá Bonnefont francia százados. Ki-sérleti uton bebizonyította, hogy a dynami-tot előnyösen lehet alkalmazni erősségek alapmunkálatainál a nedves talaj fölszikkasz-tására. — **Budapest** a mult évben 4 millió 412,594 frt 48 krt hajtott a házber-adó. — **A vadsertések** nagyon elszaporodtak Székely-Udvarhely környékén. A minap két homoród-remetei kondásnak volt borzasztó küzdelme a vaddisznókkal. — **Békésen** egy földműves és felesége három kis gyermeküket magukra hagyva, elmentek hazulról. A nagyobbik (4 éves) fiúcska meggyújtotta a bölcsőben a szalmazsákokat, s mire észrevették, két gyermek szénáé égett, s csak a harmadikat lehetett megmenteni. — **Kustély** községben napirenden vannak a botrányok, veredé-sék, lopások vagy efféle esetek. Most a közg. bizottság statarium kieszközölése végett ke-resi meg a megye közönségét. — **A kivándor-**lók száma még a duszagad Angliában is egyre szaporodik. Pl. ez évben is decz. 1-ig 272,192 brit alattvaló vándorolt ki, 64,940-nél több, mint tavaly. — **Peseikovsky** orosz hercegnő Magdeburg mellett kiugrott a ro-bogó vonatról s oly súlyos sérüléseket szen-vedett, hogy tovább nem utazhatott. Tettét férje elmebetegsége miatti ekéséredésében követte el. — **Boldog állapot.** Az északameri-kai Egyesült Államok ez évi államháztartása 350 millió forint felesleget mutat föl, mely összeget nem tudják hova fordítani. Ez álla-pot már évek óta így tart Amerikában. — **Boszniában** egy óriás tölgyfát találtak, mely-nek törzsében fészélad gyalogkatonára fért el. — **Párisban** nagy részvétet keltett Boucicauf asszony halála. Ő volt a világ legnagyobb áruaktárának, a százkapus üzletnek, melyről Zola regényt írt, tulajdonosnéja. Jótékony-ságáról sokat beszélnek. Segédei, kiknek száma a 2800-at meghaladja, inkább az anyát látták benne, mint a főnökét. — **A levelezőlapokat** Angliában nagy dicsőség érte. Ott t. i. a leg-újabb divat az, hogy senki sem ír másféle papírosra, mint közönséges levelezőlapokra. Ez új divattal a walesi herceget utánoz-zák. — **Budapest**en karácsony másodnapján nagy népgyűlés lesz az általános választási jog és a gyári törvény megszüretése tárgyá-ban. — **Békés** város főjegyzője, Nagy József, ki a 60-as évek eleje óta közmegelőzésre és köztisztvisletben viselte hivatalát, a mult héten ismeretlen okból föbelötte magát. — **Aranybányát** fedeztek fel Angliában North-Walesben. — **A német** ismétlőfegyverekkel a napokban tartottak próbálvészetest, mely-nek nagy mértékben pusztító hatása volt. A szakemberek véleménye szerint ehhez fog-ható pusztítást még löfegyver eddig nem idézett elő. — **A részvéltenség** netovábbja. Vas-megyében egy cigányasszonynak a napokban meghalt a csecsemője s a legközelebbi községbe vitte, hogy ott eltemettesse. A fa-lusiak kiűzték a faluból s tovább ment. A következő faluban ugyanez a sors érte. Így járt helységről helységré négy teljes napig, míg végre az alsó-őri esperes megkönyörült rajta és eltemettette a holt gyermeket. — **Végzetes disznótor.** E hó 7-én este Tóth Varga István és Berecz Ambrus szihalmi lakosok disznótorba mentek a komájukhoz. A sze-reposztásnak zavaros fővel a rövidebb utat választva, kerteken mentek keresztül s bele-estek egy fedetlen kutba. — **Grévy** neje, mi-óta kiköltöztek az elnöki palotából, egyban fekszik. Mint mondják, halálosan meg van sértve hűsága férje lemondása által s ez okozza betegségét. — **Nagymennyiségű liszt** robbant fel a napokban a velecei gőzma-lomban s hat munkás szörnyű égési sebeket szenvedett; négy közülök csaknem egészen megüült. — **Brüsseli** ügyvédi körökben élénk vita tárgyát képezi, hogy megengedhető-e, hogy az ügyvédi kamarákba nőket is felve-gyenek. Altalában a hangulat a felvétel mel-lelt nyilatkozik. — **Egy orosz** orvosnővendék-nek hűtlen jegyese holtteste került a bon-czóló-asztalára. Az ifju, ki nagyon szerette a leányt, preparálta a holttestet s üvegkopor-sóban mindig a szobájában tartogatta s még Bécsbe is magával vitte. Itt egy barátja ösz-roncsolta a holttestet, hogy szomorú kedé-

lyét kigyógyítsa és az ifjú egy nap alatt meg-
örült. — Az orosz nők egy arany pántokkal
ellátott ezüst varrógéppel fogják meglepni a
czárnét, elismerésül azért az élénk érdeklő-
désért, melylyel a czárné az oroszországi
munkáviszonyok iránt viseltetik. — Hét-
házasodott egy odesszai kalandor két év
alatt különböző városokban, míg végre
Bécsben elfogták s a hüvőre tették. — Po-
roszországban 1885-ben 4811 férfi és 1217
nő lett öngyilkos. Az öngyilkosságoknak
körülbelül egyharmada elmebetegség követ-
kezménye. Leggyakoribb Poroszországban
a felakasztás. Az említett évben 3096 férfi és
536 nő vetett véget életének e módon. —
Aradon egy rakoncátlan cipészinas világos
nappal leszurt egy polg. isk. tanulót, ki alig-
ha marad életben. — A halottégetés eszméje
egyre terjed. Stockholmban rövid idő alatt
19 halottat égettek el. Zürichben, Baselben,
Hamburgban, Berlinben most fáradoznak a
halottégetés behozatala érdekében.

Felelős szerkesztő:
Ifj. Dobay János.
Kiadó tulajdonos:
Ifj. Kovács Dániel.

Kerestetik a kézdivásárhelyi ol- vasó-egyesülethez

évi 120 frt havi utólagos részletekben
kiszolgáltatandó bérrel, a teke-asztal
játzmáinak díjaiból befolyó tiszta jöve-
delem 5 százalékaival, lakással és fűtés-
sel javadalmazott, irni, olvasni tudó

S Z O L G A.

A kik ezt elnyerni akarják, jelent-
kezzenek személyesen egyesületi gazda
Benkő Lajos urnál december 25-ig, a
kinél a szolgálat feltételei is megtudha-
tók lesznek.

A választmányának 1887. évi decem-
ber 12-én tartott gyűlése határozatából.

Székely János, Gyöngyösi István,
elnök. jegyző.

Sz. 5721. tkkvi
1887.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék
mint telekkönyvi hatóság közölni teszi,
hogy Jónás Regina Bitai Elekné lem-
hényi lakos végrehajtónak Bencze
Györgyné szül. Opra Mária lemhényi
lakos végrehajtást szenvedett elleni 187
frt 75 kr tőkekövetelés és járulékai iránti
végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi
kir. törvényszék területén lévő Lemhény
községében fekvő, a lemhényi 708. sz.
tjkvben 2992. hr. sz. 29 frt, 4374^a, 4375^a,
4376^a, 4377^a. hr. sz. 34 frt, 4587. hr. sz.
24 frt, 9263. hr. sz. 5 frt, 9396., 9397.
hr. sz. 72 frt b. é. ingatlanokra, a lem-
hényi 1651. sz. tjkvben 907., 908. hr.
számu 180 frt értékű ingatlanokra az ár-
verést a fennebb megállapított kikiáltási
árban elrendelte, és hogy a fentebb meg-
jelölt ingatlanok az 1888. évi február hó
10-ik napján d. e. 9 órakor Lemhény kö-
zségében a község házánál megtartandó
nyilvános árverésen a megállapított ki-
kiáltási áron alul is eladni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az
ingatlan becsárának 10%-át tkvi testen-
kint készpénzben vagy az 1881. évi LX.
t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal szá-
mitott és az 1881. évi november 1-én
3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri
rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes
értékpapírban a kiküldött kezéhez leten-
ni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-sa
értelmében a bánatpénznek a bíróságnál
előleges elhelyezéséről kiállított szabály-
szerű elismervényt átszolgáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék
mint telekkönyvi hatóság kirendelt
egyes bírójá, 1887. évi október hó 18-
dikán.

Szotyori József,
kir. törvénzi bíró.

Sz. 6006—1887.

Arverési hirdetmény.

Nyújtód község korcsmárlási joga
az 1888-ik évre hasznbérbe kiadandó
lévén, annak nyílt árverésen leendő
eszközlésére f. évi december hó 19-ének
d. e. 10 óráját tűzöm ki.

Miről árverezni ohajtók azon észre-
vétellel értesítenek, mikép a részletes
feltételek irodámban és a községi elől-
járóságnál bármikor megtekinthetők.

Árverezni ohajtók a kikiáltási ár 10
százalékát az árverés megkezdése előtt
az árverést megtartó főszolgabíró kezé-
hez letenni köteleztetnek.

Az árverésen írásbeli ajánlatok is el-
fogadtnak.

K.-Vásárhely, 1887. decz. hó 9. én.

1—3
Gábor Péter,
főszolgabíró.

Sz. 5383—1887.

Arverési hirdetmény.

Altörja község mérsárlás, valamint
bor- és sör-korcsmárlási joga az 1888-ik
évre hasznbérbe kiadandó lévén, annak
nyílt árverésen leendő eszközésére folyó
évi december hó 30-ának d. e. 11 óráját
tűzöm ki.

Miről árverezni ohajtók azon észre-
vétellel értesítenek, mikép a részletes
feltételek irodámban és a községi elől-
járóságnál bármikor megtekinthetők.

Árverezni ohajtók a kikiáltási ár 10
százalékát az árverés megkezdése előtt
az árverést megtartó főszolgabíró kezé-
hez letenni köteleztetnek.

Az árverésen írásbeli ajánlatok is el-
fogadtnak.

K.-Vásárhely, 1887. decz. hó 9.

1—3
Gábor Péter,
főszolgabíró.

Sz. 6020—1887.

Arverési hirdetmény.

Bereczk város mint erkölcsi testület
1518 frt 3 kr adóhátráléka fedezésére
lefoglaltattak a városnak Ojtoz telepén
lévő régi, u. n. vámhivatalok és vesztig-
intézeti vámoló és füstölő csűr helyisé-
geknek eladásra kijelölt, még teljesen ép

és építményre kiválóan alkalmas geren-
dákat, a falakat és deszkázata, melyek
összesen 150 frt o. é. becsültettek.

Ezeknek nyílt árverésen való eladá-
sára az 1883. évi XLIV. t. cz. 63. §. be-
tartásával első árverési határidőül folyó
év december 27-ének d. e. 11 óráját,
a második árverési határidőül ugyan
folyó évi december 31-ének d. e. 11 órá-
ját tűzöm ki.

A második árverésen a fenn kitett tár-
gyak a kikiáltás becsár 150 frton alul is
elfognak adatni.

Miről venni szándékozik ezennel ér-
tesítenek.

K.-Vásárhely, 1887. decz. hó 12.

1—3
Gábor Péter,
főszolgabíró.

Sz. 3602—1887.

Arverezési hirdetmény.

Gelence nagyközség korcsmárlási jo-
ga az 1888-ik és ezt követő 2 évre, ösz-
szesen 3 évre hasznbérbe fog adatni a
folyó évi december hó 27-én délelőtt 10
óra a község házához kitűzött nyílt ár-
verésen.

Miről árverezni szándékozik arról ér-
tesítenek, hogy az árverezési feltételek
irodámban és a község házában bármir-
kor megtekinthetők a hivatalos órák alatt.
Árverezők a megállapított 1000 frt ki-
kiáltási árnak 10%-át bánatpénzül az
árverezés megkezdése előtt k. pénztárnok
kezébe letenni kötelesek, mely idő alatt
írásbeli kellően felszerelt zárt ajánlatok
is elfogadtnak.

Kovácsnán, 1887. december 12.

1—3
Hollaky Attila,
főszolgabíró.

Ház- és erdő-eladás.

Előpatakán a sétatér közepén levő
Antos-féle vendéglő és az árapatak-elő-
pataki 293. sz. tjkvben 1473., 1582¹/₂,
1582²/₂, 1583., 1584. hr. számok alatt
előforduló Előpatakára befüggő 56 hold
500 □ öl kiterjedésű fiatal csereserdő
örök áron eladó. Bővebb felvilágosítást
ügyvéd Kókossi Endre ad Seps-Szent-
györgyön.

A kézdivásárhelyi takarékpénztár há-
zában (volt Tóth D.-féle-ház) egy

bolthelyiség

kiadó.

Értekezhetni Benkő Lajosnál.

Adsz. 5383—1887.

Arverési hirdetmény.

Szárazpatak községében a szesz és pá-
linka italok korcsmárlási joga az 1888.,
esetleg 1889. és 1890-ik évekre haszn-
bérbe adandó, mihez képest annak nyílt
árverésen való kiadását folyó évi decz.
hó 16-ának d. e. 9 órájára tűzöm ki.

Az árverezési feltételek alólírottánál,
valamint a községi előjáróságnál bármir-
kor megtekinthetők.

Árverezni ohajtók a kikiáltási ár 10
százalékát az árverés megkezdésekor
az árverést megtartó főszolgabíró kezé-
hez letenni köteleztetnek.

Írásbeli ajánlatok nem fogadtnak el.

K.-Vásárhely, 1887. decz. hó 6-án.

2—3
Gábor Péter,
főszolgabíró.

Sz. 2936. k. ig.
1887.

Hirdetmény.

Az 1884-ik évi XVII. t. cz. értelmében
az iparhatósági bizottsági tagok az 1888.
évre újra választatnak; a választási név-
jegyzék kiigazított, mely a tanácsház
asztalára 15 napig ki van téve; azt min-
denki a hivatalos órák alatt délelőtt 9
órától 12-ig, délután 3-tól 6-ig megte-
kintheti és észrevételét megteheti.

A választás pedig folyó hó 27-én fog
megtartatni, a hová a választó joga-
sultak szavazatuk beadására meghívata-
nak. A választás reggeli 9 órakor a ta-
nácsház nagytermében veendi kezdetét.
20 tag választatik a városi tanács és 20
tag a helybeli szolgabírói hivatal mellé.
A választás szavazati lapokkal történik.

Kézdi-Vásárhelyt, 1887. decz. 5.

3—3
Szócs József,
polgármester.

Raktára a leghiresebb szemüvegiparnak Rathenowból (Poroszország.)

BOTH J. és MÜLLER
chronometer-, műórakészítők, optikusok, elektro-technikusok és városi óragondozók
BRASSÓ, széles-utca 599. sz. a.

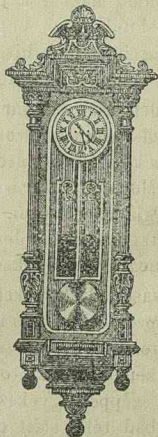
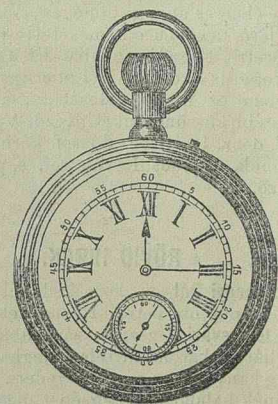
ajánlják dusan felszerelt raktárakat valódi svájci zseh-
órakból, svarczvaldi faliórákból, keret- és képes órákból,
bécsi ingaórákból és amerikai s francia ébresztő-órákból,
valamint arany, ezüst, nikel, fehérém és aczélláncokból.

Nagy választék optikai szerekből, mint: szemüvegek,
csipetők, barometer, termometer, színházi látsók, tábori
látsók és microscopok.

Minden javítás három évi kezesség mellett gyorsan
és szolidan eszközöltetik.

Eladásnál 5 évi kezesség.

Pontos kiszolgálás és bámulatos olcsó árak.

Javításokat
bérmentetlenül is szívesen elfogadunk.

Megrendelt tárgyak
nem tetszés esetében veszteség nélkül visszavételnek.

2—*

Toronyórák,

házi és szállodai táviradok felállítása pontosan és legolcsóbban eszközöltetik.

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt,